

về chuyện đời Không-quân, chuyện đời lính, về những người “tù cải tạo” và người dân Việt sau khi “bị đổi đời” đã lâm vào cảnh khốn cùng lâm than khổ sở trăm bề...

• Kể đến, tôi xin trân trọng cảm ơn anh chị Thùy Dương (trang chủ HQPD) cho phép tôi thân tình gia nhập vào “Huỳnh Đoàn HQPD”. Đồng thời cho phép tôi toàn ý đăng bài thoải mái “choán” ở nhiều tiết mục: Thơ tình, thơ vui, truyện dài, truyện ngắn... Ban Điều Hành HQPD ân cần giúp đỡ hướng dẫn chỉ dạy cho tôi về những việc liên quan đến computer, v.v..., để tôi có dịp học hỏi rất nhiều điều hữu ích. Tôi có thể trau dồi tư tưởng, mở rộng kiến thức, nâng cao tâm hồn, & trao nhau niềm thành tín cậy trông.

Hoài Hương là phụ nữ tài hèn sức mọn, còn khiếm khuyết và thiếu sót từ nhiều lãnh vực; được quý anh cho vô đăng bài trong trang HQPD, đã là một vinh dự, hân hạnh & khích lệ, HH cảm động lắm. Thú thật là HH phân vân suy nghĩ, vì mình chẳng giúp gì, ngược lại thường làm mất thì giờ quý báu của BDH/HQPD... Thế nên, tôi sẽ cố gắng với hết khả năng hữu dụng. Sự cùng nhau đóng góp tinh thần và vật chất cho việc thành tựu đặc san „Tuyển Tập Không Quân „Không Gian Và Nỗi Nhớ“, Kỷ Niệm 10 Năm Hội Quán Phi Dũng“ là điều cần thiết, vì... đó là đứa con tinh thần chung của đại gia đình HQPD, và mỗi thành viên...

Tôi trang trọng biết ơn, cảm ơn anh chị trang chủ HQPD, Ban điều hành HQPD, Phòng Trục, Chimtrời, anh Khôngquân2 v.v... Sở dĩ tôi “dài dòng văn tự” như thế, rằng... thì là... tôi không phải là một người bạ đâu cũng muốn “tỏ lời tâm huyết” (vì “lời tâm huyết” tất nhiên có từ trong tư tưởng, hành động; nghĩa là phát xuất từ tình cảm hồn nhiên, chân thật, trong sáng). Và, điều tất yếu là tôi đã có dịp thực hiện ước mơ chính đáng, được nhìn rõ và thấu hiểu nhiệt tình cùng việc làm của bao người trong BDH/HQPD, luôn tha thiết vì những việc làm cao cả, nên tôi rất cảm mến và ngưỡng phục họ.

Ngoài ra, khi tôi đơn lẻ bước vào lĩnh vực chuyên môn riêng của giới nam nhân, (trong ngành Không-quân & trang HQPD) thì tôi không hề quen ai, không thể biết quý vị là ai ở trên diễn đàn HQPD, hoặc ở ngoài xã hội. Ấy thế mà “tình trong giây phút đã lưu dấu một đời”. Xin quý vị nhận nơi đây lòng chân thành biết ơn sâu sắc, sự cảm kích nồng hậu quý trọng của tôi.

• **Tình Hoài Hương**

(*)= Các trích dẫn từ trang chủ HQPD.

Xin trân trọng giới thiệu bài thơ „Đôi Cánh Bạc“ của NT Trần Trung Chính. Bài thơ này được sáng tác cách đây 55 năm khi NT mới ra trường. Xin mạn phép NT để tặng bài thơ này cho những người Chiến Sĩ Không Quân đã một lần được gắn Đôi Cánh Bạc trên ngực áo. Firebird24

*Đôi cánh bạc có tinh cầu dẫn lộ,
Đêm trăng mờ soi tỏ lối chim đi.
Muôn hồn trai trên vạn nẻo kinh kỳ,
Năm tháng bạn với mây trời gió lộng.*

*Đôi cánh bạc - Cánh Chim Bằng vạn dặm
Cùng đoàn trai chung sức vượt không gian.
Bay muôn phương cho thỏa chí chim ngàn,
Đi tám hướng hay xuôi về bốn bể.*

*Đôi cánh bạc là ước mơ tuổi trẻ,
Là gian lao, là khó nhọc không ngừng.
Ngày hôm nay vui Đại hội tưng bừng,
Nhận đôi cánh với niềm tin chớm nở.*

*Khinh nguy hiểm và không nề gian khổ,
Đoàn người trai lãnh sứ mạng vui tươi.
Khắp năm Châu vang dậy tiếng reo cười
Của những tuổi đôi mươi - Chim Đất Việt.*

Phi Công Trần Trung Chính